

Noctuát fogtam, a melyet sem magam, sem mások meg nem tudtak határozni, míg végre Dr. Staudinger azt jegyezte meg róla: „*Neuroni. cespitis* aberrans, a tudomány eddig nem ismerte.“ Az állatot kértére magángyűjteménye részére átengedtem neki. A menyevben visszaemlékezem rá, egészen hamúszínű és teljesen rajz nélkül volt, minélfogva a R. L. III. köt. 12. füzetében Gölniczbanya lepke-f. unájának jegyzékében mintegy saját magam számára *ab. gris.a*-nak jelöltem. Lehet, hogy Staudinger, ha Lepke-katalógusát újabb kiadásban közzé bocsátja, ezt a fajváltozatot is fel fogja említeni.

Hudák Ede Ágost.

Erdekes rovar-jelenség Két évvel ezelőtt, 1897. június hó vége felé, egy csűrnek a kátránylemezes fedelét kátrányoztattam be verőfényes meleg napon, a mikor nagy meglepetésemre, de egyúttal nagy bosszúságomra is fücsa rovarjelenségnek voltam a szemtanuja. Az erősen tűző nap sugara a frissen bekátrányozott tetőre hatva, ott a kátrányt még folyósabbá tették s annak síma felületéről erősen visszatükröződtek. E közben a levegőből egyre másra potyogtak a vízrovarok a tűkörfényes kátrány felületére, de természetesen azonnal oda is ragadtak. Ez a rovarhullás a déli órákban oly nagy mérteket öltött, hogy a frissen bekátrányozott tető felszíne csakhamar egészen eltorzult. A kátrány felületére hullott rovaroknak mintegy 90%-a *Notonecta* volt; — a többi is a vízben élő poloskafé ekhez tartozott, míg vízi bogarakat nem észleltem közöttük. Ismeretes dolog, hogy nyáron a szabadban befestett tárgyakhoz számtalan apró rovar tapad. Ez a jelenség azonban az általam észlelt esettel éppen nem azonos, mert a frissen festett tárgyakhoz tapadó rovarok oda vagy véletlenül, röpködésük közben vetődnek, szél által sodortatnak stb., vagy pihenni szándékoznak, odatelepiülnek s odaragadnak, végre némelyeket az olajos festék szaga odacsalogatja, míg az általam észlelt esetben a rovarok *optikailag csalódnak*, a szurok fénylő felületét víztükröknek tartják s így egészen biztosan vetik magukat rá. Arra is gondoltam, hogy az így idetapadt s kizárólag vízben élő rovarok tán a kátrány gőzétől elkábítva hullanak a tetőre. Ezt a föltevést azonban csakhamar megzáfolta azon észlelet, hogy nem csupán a tető fölött közvetlenül elvonuló rovarok estek a tetőre, hanem távolabbról is repültek oda s nem egyszer tisztán láttuk, a mint oldalról nyílsebeseen jöttek, míg másrészt a nem vízben élő, de a verőfényes napon nagy mennyiségben röpködő más rovarokból csak elenyészően csekély s véletlenül odajutott példány tapadt a kátrányra.

Dr. Kaufmann Ernő.

Silpha-bőség. Ez idén is bőven kijutott Trencsén vármegyének a cserebogár miseriából, daczára minden óvintézkedéseknek vagyis rendeleteknek. A Lövölde körüli ligetecskében azonban a katonaság szorgalmasan lerázta a vígan pusztító bandát. A mint így sétálva egy rakás összetiport cserebogár mellett elhaladok,

látom hogy azok hullámzó mozgásban vannak s amint egy fácskával piszkálni kezdek benne, rendkívüli mennyiség *Silphára* akadok: nem túlzok, ha azt mondom, hogy minden egyes cserebogárra egy-egy *Silpha* esett. Volt a közt *atrata*, *sinuata* és *rugosa*, azonfelül néhány *Staphylinida* is. *Dr. Brancsik Károly*.

Magyarországi legyek. Megjelent a „Magyar Birodalom Állatvilága“ újabb füzet: Diptera, szerkesztette *Thalhammer János*, közreműködtek *Szépligeti Victor*, ki a Cecidomyidákat, és *Kohant Rezső*, ki a Pulicidákat dolgozta fel. Az előző röviden ismerteti a hazai dipterologia fejlődését, mely voltaképen *Koy Tóbiással* veszi kezdetét. Ő utána gyűjtöttek *Frivaldszky Imre* és *János*, *Török József*, *Mocsáry Sándor*, *Tömösváry Ödön*, *Geyer Gyula*, *Dr. Brancsik Károly*, *Petricskó Jenő*, *Bálint Sándor*, *Dr. Czekelius D.*, *Kimałowicz Mór*, *Pável János*, *Pungur Gyula* és *Madarassy László*, ki gyűjteményének leírását azonban be nem fejezhette. Igen tekintélyes gyűjteményeket hoztak össze *Biró Lajos*, valamint *Dr. Chyzer Kornél*. A szaknak speciális művelője azonban csak *Kowarz Nándorban* támadt, míg a legújabb időben *Thalhammer János* és *Dr. Kertész Kálmán* kiváló szorgalommal foglalkoznak a magyar dipterológiával. A 76 lapra terjedő füzetben 2921 légyfaj van felsorolva.

Fénytárasztó női ruha. Az indiai alkirály Benaresben nagyszámú előkelő vendég számára kerti mulatságot rendezett, a melyen egy orosz grófnőnek toilettje nagy féltűnést okozott. A hölgy, valóságos szőke szépség, kivágott fekete selyembrokat ruhát viselt, melynek egyszerűsége a grófnő gyönyörű termetét teljes érvényre jutatta, egyébként azonban semmi különösséggel nem bírt. Mennyire ámult azonban a vendégsereg, midőn az éj beálltával a grófnő ruháján száz meg száz apró láng csillámlott, a mely ép oly hirtelen el is tűnt. Azután a ruha egyik oldalán számtalan kék, zöld és piros szikra mutatkozott, mely mintegy tűztenger hullámzott ide-oda. Más pillanatban a ruha másik része csillogott és ragyogott. Folyton változtak a leggyönyörűbb színhatások. A vendégsereg nem győzte ezt a sajátos ruhát újra s újra megcsodálni, annélkül azonban, hogy rájött volna arra, hogy ezt a ragyogást és csillámlást, ezt a szikrázást és fény eltűnést mi okozza; pedig egyszerű oka az volt, hogy a grófnő komornája a ruhára fénybogarakat (Szent János-bogarakat) erősített meg úgy, hogy minden egyes bogárkát külön kis finom hálóbá varrta. E mellett az ékesség mellett a legdrágább gyémánthimzések is árnyékba szorultak.

A lepke praeparáló szalag, melyre mult számunk melléklete vonatkozott, tapasztalásból igen ajánlható. Celulose-compositióból készült átlátszó papirból áll, mely a legtöbb lepke szárnyának egész felületét elfödve lehetetlenné teszi azt, hogy a kifeszítésnél a szárnyat egyebütt, mint annak tövén érintsük, mire a kes-